

Poldernimf

Special: Streamers

Redactie en Bestuur

Huisorgaan van de Poldervlieg, Vliegvisclub in St. Pancras en omgeving

Website: <http://www.depoldervlieg.nl>

Redactie: Jelke Boersma, Frits van Merkenstein, Dirk Barendregt
en Bart de Steenhuijsen Piters

Vormgeving: Bart de Steenhuijsen Piters

Fotografie: Ruard Janssen

Redactie adres: Bart de Steenhuijsen Piters, b.d.steenhuijsen.piters@kit.nl

Bestuur van de Poldervlieg:

Willem Gravemaker (voorzitter) 072-5641696

Din van Nieuwenhuizen (secretaris) 06-54261327

Erik van Soest (penningmeester) 072-5114701

Secretariaat: Din van Nieuwenhuizen, Zuidje 15, 1636 XB Schermerhorn,
secretarispoldervlieg@gmail.com

De redactie en het bestuur zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van dit blad. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen en bijdragen in te korten.

Inhoud

Redactie en Bestuur	2
Inhoud	3
Van de Redactie	3
Tussen Vlieg en Netje.....	5
De streamer en de vis	8
Vissen met kleine streamers	12
Mandje!!!!!! Persoonlijke gedachten over het bouwen van streamers	15
Streamer vissen op klein, stromend water.....	21
Snoek, glashengel en een HE-streamer	24
Op Sterk Water: de Braken & het Labyrint van de Stad van de Zon.....	28
Modern Streamers for Trophy Trout. New Techniques, Tactics and Patterns by Bob Linsenman and Kelly Gallop	34

Van de Redactie

door Bart de Steenhuijsen Piters

Begin dit jaar besloten wij om weer eens een special te maken. We kozen het onderwerp 'streamers' uit om dat eens in de volle breedte te presenteren. Veel vliegvisser associëren streamers met de snoekvisserij, maar er is zo veel meer dan dat. Deze special gaat ook in op allerlei andere toepassingen van streamers, zoals op stromend water in buitenlandse rivieren. Ralph Hoogervorst schreef daar een leuk artikel over. Maar streamers zijn bij uitstek het object van technologische vernieuwing, waarbij zich steeds nieuwe kunststoffen aandienen om tot nog een betere presentatie te komen. En wat blijkt nu? Dat is altijd zo geweest. Zie de korte geschiedenis van streamers in de rubriek Tussen Vlieg en Netje. Dan blijkt ook dat streamers telkens weer onderwerp van stevig debat zijn, met voor- en tegenstanders, en gelovers in grote- en kleine patronen. Al deze kanten van het streamervissen komen in deze special aan bod. Paul Blokdijk legt daar gelukkig een basis van empirische kennis onder, zodat niet alles 'geloof & vertrouwen' is, maar soms ook feitelijke waarneming en doordachte keuze.

En ook begin dit jaar besloot Ruard Janssen dat zijn termijn als redactielid erop zat. Maar liefst 25 jaar spande hij zich in voor ons clubblad. In 1990 stond hij aan haar wieg toen de club serieuze vorm aannam en er behoefte was aan betere informatie uitwisseling. Een eenvoudig A4tje met wetenswaardigheden luidde de geboorte van De Poldernimf in. Al die jaren heeft Ruard zich ingezet voor boeiende kopij en mooie vormgeving van ons blad. Van het simpele A4tje groeide het uit tot het full-colour blad dat nu voor je ligt. Rubrieken kwamen en gingen, zoals ook de redactieleden, maar Ruard bleef vastberaden op zijn post. Nu is de tijd gekomen en scheidt hij ruimte voor wat anders. 'Iedereen is vervangbaar' wordt vaak gezegd, en meestal is dat ook zo, behalve in het geval van Ruard. De redactie bedankt hem hierbij voor zijn tomeloze inzet, prachtige verhalen en vele gezellige redactieavonden.

Het goede nieuws is dat Martien Boersen de redactie van de Poldernimf komt versterken. Martien heeft al heel wat geschreven en gepubliceerd over zeevissen, en ook in ons clubblad tal van stukken geschreven. De redactie is dan ook zeer vereerd met zijn besluit om de geleidingen te komen versterken.

Tussen Vlieg en Netje

door Bart de Steenhuijsen Piters

Tot voor kort dacht ik dat streamers pas laat in de evolutie van het vliegvissen opkwamen. Zoiets als: eerst waren er de natte vliegen, toen volgden de droge vliegen, de nimfen en toen pas de streamers. Analoog aan mijn eigen ontwikkeling, waarbij ik pas na enkele jaren vliegvissen een streamer aan mijn lijn bond. Dat was in eerste instantie niet erg succesvol. Ik keek bij winterse clubwedstrijden vooral naar anderen die er mooie snoek mee vingen. Totdat ik mijn wens uitte bij Ruard en Jelke, met wie ik vervolgens op een milde winterdag erop uitging om nu eens zelf een snoek te vangen. Ik herinner me nog heel goed hoe we in de vijvers langs de Nesdijk in Bergen visten, maar geen spoor van snoek zagen. Totdat ik bij het Paddenpad liep en er in het water vlak voor mijn voeten een kolk ontstond omdat daar een snoek wegzwoom. Snel liep ik om het vaartje heen en wierp van de overkant een streamer op de plek. De snoek trok zich niets aan van mijn eerdere verstoring van zijn zondagse rust en beet vol hartenlust in mijn streamer. En zo ving ik mijn eerste snoek.

Maar nu ik wat literatuur doorneem, kom ik erachter dat streamers helemaal niet achteraan in de evolutie van het vliegvissen komen. De bekende vliegvis geschiedkundige Conrad Voss Bark schreef in *A History of Fly Fishing* (1992) dat in de Oudheid Middellandse vissers gewend waren om kunstmatige lures te maken van veren en daar al duizenden jaren mee visten. Naar alle waarschijnlijkheid sleepten ze deze eerste vormen van streamers achter hun boten omdat er nog geen materiaal was om ze te kunnen werpen. Er is ook bewijs dat in Engeland halverwege de 19de eeuw al imitaties van aasvis werden gebruikt voor de visserij op zalm, forel, makreel en andere roofvis. Zo schreef Theophilus South (pseudoniem voor Edward Chitty) in *The Fly Fisher's Text Book* (1841) over de Britse visser Richard Hely die in getijde water allerlei roofvis ving met een vlieg die gemaakt was van een lange, witte veer die ver over de haak uitstak. Deze vlieg was een imitatie van kleine haring, waar vooral de makreel en pollak dol op waren.

Er zijn veel claims bekend van Amerikanen dat ze de streamer hebben uitgevonden, zoals ene Herb Welch dat beweerde in 1901. Maar het werd al in 1833 gedocumenteerd dat een zekere Dr. Beaumont in Michigan forel ving op streamers die gemaakt waren van veren en die hij van jagers had gekregen. Die jagers hadden op hun beurt deze techniek en het maken van deze streamers geleerd van de Indianen. Echter, het is een feit dat in de Verenigde

Staten de streamer vanaf begin 20ste eeuw een populaire vlieg werd en tot volwassen ontwikkeling kwam. Zo ontwierp Alonzo Bacon in 1900 de Rooster's Regret, een streamer die nu nog bekend is. Waar eerder streamers van grote veren werden gemaakt, begonnen ze in de VS begin 20ste eeuw met bucktail als vernieuwend bindmateriaal. Bouwers van streamers hebben als geen andere vliegbinders technologische vernieuwingen verwelkomd. Tussen WO I en WO II bereikte de ontwikkeling van de streamer zijn eerste hoogtepunt in de VS, gelijktijdig met de bloei in industriële ontwikkelingen aldaar. Carrie Gertrude Stevens bouwde in 1924 de alom geprezen Gray Ghost en ving bij het testen ervan een bron forel (brook trout) van ruim 6 pond. Na dit wapenfeit kon ze de vraag naar dit patroon niet meer aan. De streamers van Carrie Stevens weken af van de toen gangbare modellen door hun lange, smalle proporties. Ze construeerde eerst de twee zijkanten van de streamer, plaatste daar herkenbare jungle cock veertjes op en monteerde dan pas de twee zijden aan weerskanten van de haak. Hierna volgden meer exacte imitaties van aasvis, waaronder aanpassingen van de al oude Amerikaans-Indiaanse Muddler Minnow in 1930.

De discussie of streamer vissen nu eigenlijk wel vliegvisserij is, begon ook al eind 19de eeuw en leek zich te beperken tot de Britse milieus. Er waren vissers voor wie vliegvisserij ook echt vlieg vissen betekende, dat wil zeggen vissen met imitaties van insecten. Die puristen waren het eens met James Chetham die in de 17de eeuw al had gezegd in *The Angler's Vade Mecum* dat de palmer- en mei vlieg de echte basis vormen voor alle vliegvisserij. De discussie werd vooral gevoerd over de Alexandra, een controversiële natte vlieg die gemaakt werd van een lange pauwenstaart vleugel en zilveren torso. Dit patroon werd in 1885 omschreven als 'a grand killer of trout in Europe' waarbij er stemmen opgingen om het niet te erkennen als een kunstmatige vlieg. Op sommige rivieren werd deze vlieg dan ook verboden. Maar de

Alexandra maakte vooral de Britse hogepriester van de droge vlieg, Frederic Halford, uitzinnig van woede die de vlieg een 'belediging' noemde en een 'vreselijke plaag' voor de vliegvisserij.

Ik vraag me af waar die weerstand tegen streamers vandaan kwam. Was het eenvoudig een kwestie van conservatisme en angst voor het nieuwe? Of een uiting van Brits verzet tegen de opkomende Verenigde Staten? Of bleken streamers echt succesvoller te zijn dan andere vliegen met als negatief effect het gevaar van overbevissing van lang gekoesterde forel- en zalmpopulaties?

Na WO II bleef de streamer in ontwikkeling, vooral door nieuwe, industriële materialen die beschikbaar kwamen. Maraboe, bucktail en andere natuurlijke materialen werden steeds meer vervangen door synthetische varianten. Die laatsten kunnen nadelen van de natuurlijke materialen verbeteren, zoals hun vasthoudend vermogen en daarmee gewicht. Zo kunnen wij streamers met steeds lichtere hengels vissen, waarbij een moment komt dat de gehaakte vis het slachtoffer wordt omdat de drill ervan te lang gaat duren. Nu is de mensheid niet goed in het zichzelf beheersen bij technologische mogelijkheden en zijn er tal van voorbeelden dat we de ethiek verleggen naar wat we kunnen. Wie weet spreken we over tien of twintig jaar over 'catch and please yourself' in plaats van 'catch and release'.

Is er anno 2016 nog een tegenstelling tussen de Britse en Amerikaanse culturen in vliegvissen? Tot op de dag van vandaag worden streamers verboden op veel stromend water in Europa. Wordt dat verbod daadwerkelijk ingegeven door ethische overwegingen of zien we daarin nog steeds de hand van de Britse puristen? Zijn streamer vissers meer gedreven door technologie dan vliegvissers die zich beperken tot de (droge) vlieg en zich laten inspireren door hun Britse voorgangers van het eerste uur? Veel maakt het mij niet uit, want de vliegvisserij is erbij gebaat dat er diversiteit van interesse en belangen is. Hoe meer discussie, hoe beter. Zelfs het vissen met streamers is onderwerp van gesprek, wat je ook na het lezen van deze Poldernimf special kunt concluderen. Grote of kleine streamers, wel of geen kleur, imitatie of trigger: we zijn het grondig met elkaar oneens. Houden zo.

Bron vermelding:

A Short History of Streamer Fly Design. Lindsey Grandison, 1996 (grandiso@umdnj.edu)

A Dread Scourge. Paul Schullery, 2008. In: The American Angler

Frits van Merkenstein, persoonlijke communicatie

De streamer en de vis

door Paul Blokdijk

Wanneer is een streamer succesrijk? Het antwoord is simpel: als je er vis mee vangt. Nu is 'vis' wel een heel algemeen begrip. In Nederland gaat het vissen met de streamer voornamelijk om snoek, hoewel de baars, en vooral de grote baars, in opkomst is, naast de snoekbaars en de roofblei. Maar ook de grote voorns en brasems zijn hier met een streamertje te vangen. In ons nabije buitenland komen daar de zalm, de forel en de vlagzalm nog bij en als we over het zoute water beginnen: de zeebaars en de fint en naar het noorden toe de gul, de pollak, de koolvis, de makreel, de geep, en ga zo maar door. Maar waarom pakt een vis een streamer? Of misschien een meer brandende vraag: waarom niet? Ik ken drie redenen waarom een vis toehapt:

1. De vis heeft honger en zoekt voedsel.
2. De vis verdedigt zijn territorium, zoals de snoek, of verdedigt zijn nest, zoals de snoekbaars.
3. De vis hapt toe vanuit een reflex, vaak omdat de vis dat altijd al heeft gedaan, zoals de zalm die de rivier optrekt om te paaien, daarbij niet eet, maar wel reageert op een zalmvlieg, wat natuurlijk niets anders dan een kleine streamer is.

Een streamer moet dan minstens aan een van deze drie redenen voldoen, dus het moet op voedsel lijken, of een bedreiging voorstellen of de hapreflex oproepen. Nu is het zo dat de vis op twee manieren een streamer kan opmerken: door de ogen en door de sensoren in de zijstreep. De reuk zal niet goed werken, want als de streamer al een geur afgeeft, is dat vermoedelijk niet een geur van iets wat onder water leeft of heeft geleefd. Niet alle vissen gebruiken eerst hun ogen. Zo schakelt de snoek pas op de laatste 20 cm van het schot op de prooi zijn ogen in. Daarvoor vangt hij via sensoren in de zijlijn van het lichaam trillingen van de prooi al op 12 meter afstand op. Bij een schot vanaf een meter afstand moet hij aardig wat moeite doen om de prooi te missen. Vissen op stromend water zijn veel meer georiënteerd op de ogen, want het water zorgt al voor aardig wat geruis. Verder is de helderheid van het water natuurlijk ook van belang. Snoekbaars in troebel water reageert veel sterker op de trillingen van een streamer of vis, dan een grote ruisvoorn in helder water.

De voedsel zoekers

Als de vis geen honger heeft, dan werkt een streamer alleen nog voor territorium verdedigers en reflex bijters. Snoek jaagt maar ongeveer een half uur per etmaal omdat hij hongerig is. Nu is een schot snel voorbij, maar als een snoek een vis heeft verschalkt, duurt het een hele tijd voor hij weer hongerig is en gaat jagen. Een volwassen snoek verbruikt maar weinig energie. De ruimte waarin hij of zij zich beweegt, is maar zo'n 200 meter en de hoeveelheid vis die per dag wordt gegeten is dan ook gering. Als koudwater dier hoef je geen energie te steken in verbranding om op temperatuur te blijven. Voor je groei heb je ook niet veel meer nodig en als je weinig beweegt, kost alleen de celvernieuwing energie en dus voedsel. Waar gaat het dan bij de snoek om? Niet om de kleur, maar om de juiste plek en de goede trillingen van je streamer. Die trillingen zijn vooral van baars en voorn, die het belangrijkste voedsel van de snoek in onze contreien vormen. Natuurlijk eet de snoek in de warmere maanden ook jonge eendjes, muizen, jonge muskusratten en kikkers. Maar in de winter blijven de baars en voorn over als aas.

Voorn en de kleinere baars zwemmen samen in scholen. Daarmee beschermen ze zich tegen de aanvallen van de roofvis. De grootste en sterkste vissen zwemmen in het midden van de school, want dat is de veiligste plek. De snoek ligt ergens verscholen, onder of tussen de waterplanten, onder een overhangende oever, in een gat in de bodem, in een duiker of onder een bruggetje. Daar ligt zij te wachten op de school die voorbij zwemt. Vandaar dat onze streamer op de juiste plek moet worden aangeboden. Alleen hoeft dat niet de plek te zijn waar je vorige keer een snoek ving, want daar kan een snoek liggen die nu geen honger heeft! Om die reden loop je heel veel snoeken voorbij als je alleen maar vist op de plekken waar je vroeger al eens een snoek ving. Reken eens mee: als er normaal tussen de 75 en 150 kg snoek per hectare leeft en je rekent dat een gemiddelde snoek 1,5 kg weegt, dan is dat gelijk aan 75 snoeken. Op een wetering van 10 meter breed en een kilometer lang ligt er dan gemiddeld elke 13 meter een snoek. Als je die allemaal eens kon vangen!

Nu we het toch over de snoek hebben, de vissen die door de snoek worden gegeten zijn vaak tussen de 6 en de 15 cm lang. De streamer mag dus ook die afmetingen hebben als je voedsel als uitgangspunt neemt. Voor de baars is dat ongeveer 3 tot 8 cm en voor de snoekbaars, die hoofdzakelijk vis eet, 4 tot 12 cm. Natuurlijk zijn er verhalen genoeg van kleinere en grotere streamers die ook goed vingen, maar ging het toen om voedsel of om territorium en reflex? In Nederland mag je in de maanden april en mei niet vissen met vliegen groter

dan 2,5 cm lang, dus kan je met streamers vissen van begin juni tot eind maart. Begin juni is de paai van de voorn en baars zo'n beetje op het einde en zit de meeste vis nog in de ondiepe gedeelten, bij de waterplanten en andere structuren waar de eieren worden afgezet. Daar zit dan ook de roofvis, die dan ook in het oppervlak op jonge eendjes, kikkers en muizen jaagt. In de zomermaanden staan de waterplanten nog volop zuurstof te produceren, wat samen met de insecten die gaan uitvliegen naar het oppervlak stijgt. Daar zit dan ook de voorn en de baars. Snoek en grotere baars jaagt dan van onderen op het kleinere spul. Heel diep vissen heeft in de zomer alleen zin in grote plassen waar de structuur van de bodem voor dekking ook diep ligt. Het kleine visbroed zwemt in scholen in de ondiepe delen van die plassen, waar de roofvis overdag niet durft te komen, bang voor jagers uit de lucht of verdreven door mensen die er zwemmen en pootje baden. Maar tegen het donker kun je vooral de baarzen en de snoekbaarzen zien jagen op het visbroed en kun je wadend vissen in de zandplassen waar overdag wordt gespeeld en gezwommen. In het najaar sterven de waterplanten af en zakt de vis mee naar de diepte, gevolgd door hun jagers. Er komt meer ruimte voor het vissen met een streamer, alleen houd ik de streamer op zo'n 6 cm lengte, want de jonge vis groeit snel en is nog onervaren, dus een wat makkelijkere prooi voor de jagers. In de winter trekt de vis naar diepere gedeeltes, want water van 4 graden Celsius heeft het grootste soortelijk gewicht en ligt dan tegen de bodem. Het koudere water ligt daarboven tot aan het eventuele ijs aan het oppervlak. De nu wat grotere vis overwintert graag bij de bodem. En niet alleen de vis, maar ook de muggenlarven en andere insecten, wormen, slakken enzovoorts, verhuizen naar de relatief warme diepe plekken. En wie verhuizen mee? De jagers op de voorn en kleine baars. Ik gebruik in de winter wat grotere streamers en vis die heel langzaam, want ook de prooivis is nu niet snel.

De territorium verdedigers

Snoek laat zijn burens met rust. Dat moet ook wel, anders was het snel afgelopen met die bezetting van 150 kg snoek per hectare. Dus snoeken die elkaar kennen, vreten elkaar niet op. Maar een nieuwe snoek moet wel heel erg oppassen. Het verkassen van snoek naar een water waar al snoek zit, is daarom heel weinig effectief. De kans dat er korte metten wordt gemaakt met de nieuwkomer is groot. Dus daarom moet je altijd snoek terugzetten in hetzelfde water als waarin zij gevangen is, of je moet zeker zijn dat er geen of nauwelijks snoek in het water zit waar je haar loslaat. Dit houdt in dat vissen met slanke, lange streamers van 30, 40 of zelfs 50 cm best effectief kan zijn: de snoeken denken namelijk dat er een nieuwkomer is! Verder eet grote snoek

ook de kleine soortgenoten, anders zouden er snel te veel komen. De jonge snoek leeft tussen de waterplanten en pas als ze 50 tot 60 cm lang zijn, komen ze op de grens van waterplanten en open water. De nog grotere exemplaren leven in het open water. Vandaar dat de meeste grote snoeken op groot water worden gevangen. In de polder en plantenrijke weteningen zijn de snoeken 40 tot 50 cm groot en een metersnoek is daar echt een hele grote uitzondering. Wil je veel snoeken vangen en vind je het niet erg dat ze niet al te groot zijn, ga dan in een plantenrijk en niet te diep water vissen. Moeten het echte grote exemplaren zijn, dan zijn de plassen en putten een betere keus.

In april en mei hebben de snoekbaarzen hun eieren gelegd in hun nesten. Het mannetje bewaakt zijn nest en alles wat in de buurt van het nest komt wordt weggejaagd. Ook kevers, kleine vis en ander klein spul. En hoe doet ie dat? Met zijn bek, hij hapt naar de belagers. In een van de zijarmen van de Nederrij is het water zo helder, dat je de nesten en snoekbaarzen kunt zien liggen. In die periode mag je niet met vliegen groter dan 2,5 cm vissen. Dan kan je wel een mini streamertje van 2,5 cm lang op een zinklijntje bij het nest brengen. En dan happen de snoekbaarzen ernaar. Een heel aparte visserij!

De reflex bijters

Eigenlijk weten we alleen van de zalm die vanuit zee de rivier optrekt om te paaien, dat ze niet toehapt omdat ze honger heeft. Ze eten namelijk niet op die tocht, blijkt uit hun lege magen. Ook het verdedigen van hun territorium kan niet de oorzaak zijn dat ze toch in de zalmvliegen bijten. De kleuren van veel zalmvliegen zijn vaak zo bizar dat je ook geen overeenkomst met voedsel kunt vinden. Daarom verklaart men hun gedrag vanuit de reflex. Ze zouden op zee zo gewend zijn aan het snel toehappen naar alles wat voorbij zwemt en de juiste proporties heeft, dat ze het tijdens hun paaitocht niet kunnen laten. En hebben wij ook niet veel vliegen die geen gelijkenis hebben met voedsel voor de voorn en de forel, de zogenaamde attractors? Uit hun ooghoek zien ze iets voorbijkomen en dan is het niet denken maar doen! Maar er komt vast nog wel eens een wetenschappelijk verantwoorde verklaring voor, denk ik zo.

Tot slot is mijn conclusie: hoe beter je de vissoort kent, des te succesvoller zal je streamers binden en er mee vissen.

Referentie: Pike, Biology and exploitation, Edited by John F. Graig, Chapman & Hall, London, ISBN 0-412-42960-8

Vissen met kleine streamers

door Martien Boersen

Op een mooie avond afgelopen zomer vis ik in de polder. Ik trek rustig mijn streamertje over de waterplanten heen. Hier en daar zie ik wat voorntjes spelen en in de verte draait een karper langs het riet. Plotseling komt er beweging in het water, voorntjes springen weg en een boeggolf komt snel achter mijn streamer aan. Binnen luttele seconden voel ik een stevige ruk aan de lijn en heb ik een kromme hengel in de hand. Dit geeft een mooi beeld waarom ik zo graag met kleine streamers vis. Als je met een streamer actief door het water vist, zie je de aanslag voor je ogen gebeuren en dat is super spannend.

Met een streamer boots je een (klein) visje na, maar er zijn ook nabootsing van een kikker, rat, salamander of vogels die streamer worden genoemd. Waarom ik een voorkeur heb voor kleine streamers? Omdat ik vanwege het gewicht en comfort graag met een lichte vliegengel vis. Het liefst vis ik met mijn aftma viertje. Als er veel wind staat, pak ik nog wel eens mijn zesje, maar zwaarder vis ik niet. In de omgeving van Alkmaar vis ik met de streamer vooral op baars en snoek maar een enkele keer vang ik als bonus een uit de kluiten gewassen brasem of voorn. In principe kan je met een streamer alle zoet- en zoutwater vissoorten vangen die op zijn tijd wel een visje lusten.

Het type hengel en reel die voor deze visserij gebruikt kunnen worden is vooral een persoonlijke keuze. Vis vooral met een hengel die het best bij jezelf past. Let er wel op dat je met een relatief zachte hengel meer moeite hebt een behoorlijk grote vlieg weg te zetten. Met een viertje kan je een streamer van een centimeter of 10 goed werpen.

Ik gebruik voor deze visserij twee type vliegenlijnen. Bij water tot een meter diepte gebruik ik een drijvende lijn. Als het water dieper is, vis ik vaak met een langzaam zinkende lijn van ongeveer 3 ips, wat betekent dat de zinksnelheid drie inch per seconde bedraagt (1 inch is 2,5 cm). Wacht je bijvoorbeeld 10 seconden met binnen strippen, dan weet je dat de lijn en ook de streamer zich op een diepte van ongeveer 75 cm bevinden. Wacht je 20 seconden met binnen strippen, dan bevindt de streamer zich op ongeveer 1,5 meter diepte. Op deze wijze probeer ik de juiste waterlaag te vinden.

Over de onderlijn doe ik niet zo ingewikkeld. Ik gebruik vaak nylon van ongeveer 2,5 meter. Als ik op baars vis, gebruik ik meestal 16/00 nylon. Als knoop naar de streamer pas ik de rapala knoop toe. Deze knoop geeft de

meeste bewegingsvrijheid aan de streamer. Het komt voor dat als ik op baars vis, er een redelijke kans bestaat dat ik een snoek haak. Ik schakel dan over naar 20/00 fluorcarbon. Fluorcarbon is slijtvaster dan nylon en als je de streamer dan vastzet met de rapala knoop met een iets langere lus, dan heb je toch nog meer weerstand tegen de snoektanden. Als ik op snoek vis met een iets grotere streamer gebruik ik meestal een oude leader van 2 meter met daarop een dun staaldraadje van ongeveer 20 cm.

Een streamer maken is niet zo'n probleem, maar een goede vanger binden voor jou specifieke situatie vergt soms nog wel wat tijd. Bij mij werkt het zo dat ik een bestaand patroontje bind en in het water uittest. Vallen vervolgens de vangsten tegen, dan ga ik eraan sleutelen net zolang totdat de streamer naar mijn inschatting voldoet. Vang ik er in het vervolg nog steeds moeizaam vis mee, dan verdwijnt hij uit de vliegendoos. Ik heb in mijn collectie maar een beperkt aantal streamers gerangschikt op vangers en probeersels. Twee basiseigenschappen waar een goede snoek- of baars-streamer aan moet voldoen zijn volgens mij dat de streamer licht in het water ligt en als je hem binnen stript zijn eigen specifieke actie heeft. Ik gebruik in het algemeen niet te grote haken en lichte bindmaterialen. Ik verzwaar mijn streamers liever niet, omdat ik de diepte bepaal met de vliegenlijn die ik gebruik. Meestal geeft de vorm van de streamer de actie mee die hem voor de vis aantrekkelijk maken of niet. Is de streamer relatief verticaal gebonden dan slaat hij tijdens het binnen vissen links en rechts uit. Breed gebonden streamers hebben meestal een verticale actie. Wees je hiervan bewust bij het binden en binnen vissen. De grootte van de streamer kan belangrijk zijn. Als je op baars vist, kan je aas wel eens te groot zijn en dan kan het wisselen voor een kleiner exemplaar wel eens helpen.

Een streamer waarmee ik veel op baars vis, bind je als volgt:

- Nimf haak maat 10
- Booby tubes 6 mm
- Crystal flash, groen/geel
- Spectra dubbing kleur groen
- Zonker wit

Bind net boven de haakbocht eerst een vijftal crystal flash strengen in van ongeveer 30 mm en bind vervolgens een dun stukje zonkerstrip van ongeveer 30 mm in. Dub de streamer af met dubbing maar let erop dat de dubbing bij de haakbocht veel dikker is aangebracht. Hierna knoop je de streamer af. Vervolgens pak je een booby tube die je met een scherp mesje onder 45 graden afsnijdt zodanig dat je een stukje van ongeveer 5 tot 10 mm overhoudt. Deze tube kan je eventueel bewerken met bugsbond, om de levensduur te

verlengen. Zet de tube midden in de schuine zijde op een naald. Aan de waterkant schuif ik eerst de tube op de leader, vervolgens knoop ik de vlieg aan de lijn en schuif de tube naar de haak oog toe zodanig dat deze net tegen de dubbing aan komt te liggen. Let op dat de tube met de lange zijde onder aangebracht wordt. Je creëert op deze manier een heel klein plugje en deze vis ik schoksgewijs binnen op de gewenste diepte met een zinklijn.

Een ander bindpatroon van een streamer waarmee ik veel op snoek vis is een Slider van ongeveer 10 cm. Zie de grote foto op de voorkant. Je hebt er het volgende voor nodig:

- Haak Gamakatsu 5413 of TMC 8089 maat 2 tot 6
- Witte maraboe veer
- Crystal flash
- Flashabou
- Rood hertenhaar
- Holografische oogjes

Bind wat crystal flash en flashabou bij de haakbocht in. Bind vervolgens de maraboe veer bij de punt in en hackle deze veer naar voren totdat deze vanwege de dikke steel niet verder kan. Maak vervolgens van het hertenhaar het kopje en trim het zodanig dat de zijkanten en onderkant zo dun mogelijk worden. Zet hierna de oogjes erop. Strip deze streamer langzaam met tikken binnen zodanig dat deze een zijdelingse slag krijgt. Hij schaatst als het ware van links naar rechts en kan daardoor heel effectief zijn.

Mandje!!!!!! Persoonlijke gedachten over het bouwen van streamers

door Frits van Merkenstein

Iedereen heeft wel eens dat filmpje gezien waarin Maxim Hartman een antiekhandelaar interviewt die naar zijn idee wat te langdradig is over het voorwerp wat hij beschrijft. Op het herhaald verzoek van Maxim of het korter kan, blijft uiteindelijk alleen maar Mandje !!! over. Een hilarisch moment wat veel op T.V. te zien is geweest. Met het binden van streamers heb ik ook een 'mandje moment' bereikt.

Ik vis graag met streamers. Niet alleen omdat ik roofvis het leukst vind om te bevissen maar ook vanwege de vele vormen van actie die je aan de streamer kan geven. Zelfs het zien bewegen van een streamer in het water vind ik al spannend. Een nimf of natte vlieg is amper te zien en kent ook minder variatie wat betreft de wijze van binnenvissen. Het bouwen van streamers geeft mij ook veel meer plezier. Een haak 6 aankleden met het nodige bont of glitterwerk is toch wat anders dan een haakje 14 van een pluisje dubbing te voorzien. Nog los van het feit dat er met streamers ook veel meer en zichtbaar te variëren valt. Bij een spider kan je wel de hackle van een Spaanse vrouwtjes patrijs vervangen door het borstveertje van een Noorse woerd van twee jaar oud, spectaculaire verschillen zijn het niet. Dit zijn, zoals ik al aankondig in de aanhef boven dit artikel, mijn persoonlijke gedachten.

Nog even terug naar de relatie tussen streamers en roofvis, want die logische verbinding is er niet altijd. Elk jaar komt het, meestal rond maart, voor dat Ruard of Hans met een nimf een of meerdere snoeken netjes in de bek haken, terwijl ik met de streamer niets of slechts een enkele snoek vang. Omgekeerd komt ook trouwens voor, want afgelopen winter ving ik twee prachtige rietvoorns van ruim 30 cm op een streamer.

Wat betreft het bouwen van streamers ben ik op een simpel uitgangspunt beland waarbij aankleding natuurlijk nog wel noodzakelijk is maar de wijze waarop, naar mijn idee en ervaring, meer voor eigen genoegen is dan dat het voor de roofvis veel uitmaakt. De vele tegenstrijdige opvattingen van verschillende auteurs over de kleur en het materiaal van een goede streamer onderschrijven dit. Ik bouw weliswaar nog steeds met verschillende kleuren en soorten materialen mijn streamers maar de variaties zijn voornamelijk voor mijn eigen plezier. Ik vind het binden van streamers nu eenmaal leuk en ontspannend. Het uitdenken van een nieuw patroon gebeurt ook zelden

omdat er een specifieke behoefte is of omdat het favoriete patroon niet meer 'werkt'. Alhoewel....als je op een middag zes snoeken in een paar uur vangt kan je even de illusie hebben dat je de ideale streamer hebt gebouwd. Gelukkig niet voor lang.

Het zijn persoonlijke opvattingen en dan is het vermeldingswaardig dat ik het heb over kleine streamers van 4 tot 8 cm lang, geschikt voor de 9 voeters Aftma 3 - 5 die ik het meest gebruik. Hooguit bij harde (tegen) wind, het vermoeden van grote snoek of veel begroeiing gebruik ik een 9 ½ voet Aftma 6 hengel. Voor mijn gevoel ben ik dan nog aan het vliegvisseren, maar met grotere streamers en zwaardere hengels mis ik de elegantie van het werpen met een vlieghengel. Ik wil in een aantal alinea's weergeven wat mijn ervaring is met de diverse aspecten en materialen die bij het bouwen van streamers aan de orde komen. Tot slot beschrijf ik mijn 'mandje moment'. Ik kies er ook voor om geen foto te plaatsen van wat op dit moment mijn favoriete streamer is.

Vorm

Om met de voorkant te beginnen, de basiskeuze die je moet maken is tussen een mooie slanke kop of juist een dikke kop. Ikzelf maak tegenwoordig vaak van blobchenille eerst een dikke kop en knip er vervolgens een Dahlbergdiver profiel in, wat onderwater een wat slingerende actie geeft. Het ziet er aantrekkelijk uit, maar of het de vis erg veel uitmaakt betwijfel ik. Wat misschien een rol speelt is dat slanke streamers snel af zinken en lichter werpen. Met een # 7 of 8 hengel is dat niet zo merkbaar maar met # 3 of 4 hengel wel, zeker als er wat wind staat. Om dezelfde reden laat ik tegenwoordig vleugels vervallen en bind alleen nog maar staarten van soepel materiaal in. Denk aan zonkerstrips, marabou, craft fur en de vele soorten extra fine start materiaal zoals Angel Hair, Enhancer etc.

Om de een of andere reden werpt een streamer met materiaal wat achter de haaksteel als staart is ingebonden namelijk prettiger dan dezelfde hoeveelheid materiaal als vleugel (deze tip kwam van Lefty Kreh). Met of zonder vleugel maakt qua vangen niets uit en aan de materialen voor de staart, de vorm en kleur van de kop die ik met een viltstift aanbreng en eventueel de oogjes heb ik voldoende om mijn creatieve behoeften te bevredigen. Daarnaast laat soepel materiaal zich beter werpen dan stug materiaal. En wat ook een rol kan spelen, is dat natuurlijk materiaal water vast houdt waardoor een streamer in de lucht zwaarder wordt. Bij streamers voor de # 3 hengel houd ik rekening met de hoeveelheid natuurlijk materiaal in de staart.

Nog even wat de oogjes betreft. Ik maak vaak gebruik van die kleine, wat bolle plakooogjes. Het ziet er schitterend uit maar de vis maakt het niets uit. Menigmaal heb ik doorgevist met een streamer die ten gevolge van snoekentanden eerst het ene en dan het andere oog kwijtraakte. Voor aanbeten en de vangst maakte het echter niets uit. Als ik de oogjes rechtstreeks plak op een kunststof ondergrond gebruik ik een helder transparante lijm, Gutermann Creativ HT2 (handarbeid/furniturenzaken). Dat werkt beter dan seconden lijm omdat het niet hard en bros wordt. Het is ook een veel handzamer alternatief voor siliconenlijm of kit wat voor sommige streamerpatronen gebruikt wordt.

Kleur

Tsja, kleur. Het is vaak de eerste keuze die je maakt als je een streamer gaat bouwen. Het is ook het meest opvallende in het water maar misschien nog wel het minst belangrijk. Vroeger deden mijn streamerdozen pijn aan de ogen. Oranje en chartreuse waren in de meerderheid met hier en daar een witte streamer. Tegenwoordig is het wit met soms een toefje blauw of groen bovenop, soms zwart/groen en als enig aandenken aan mijn woeste periode wit met een rood kopje. Echt wetenschappelijk bewezen is het nooit, maar op basis van ervaring van velen heeft rood toch 'iets' voor alle vissoorten. Bovendien geeft wit/rood contrast en daarvan is wel bewezen dat het minimaal vis prikkelt. Wat de reden is voor deze switch? Niet de betere vangsten, maar voornamelijk de veranderende smaak van mijzelf. Wisselen van bovenstaande kleuren doe ik op gevoel en waarom wisselen soms werkt en soms niet?. Geen touw aan vast te knopen.

Maar troebel water is een verhaal apart. Ik heb over dit onderwerp veel, ook buitenlandse literatuur gelezen en er is keuze genoeg wat de adviezen van gerenommeerde schrijvers betreft. Wellicht is er een bij die je aanspreekt? Zo adviseert de een om voor troebel water zwart te gebruiken, maar zegt de ander hier resoluut nee tegen en adviseert juist om wit te gebruiken. En onvermijdelijk is daar het advies om streamers in contrastkleuren zoals zwart/wit of zwart/chartreuse te binden voor betere zichtbaarheid. Dan nog voor de fijnproevers: voor bruin water kan je oranje gebruiken en voor groen water chartreuse. Eerlijk gezegd is dit voor mij inmiddels een theoretisch verhaal, want bij troebel water zoek ik gewoon een sloot die wel helder is. Ik wil nog wat in het water zien aan planten en bodembegroeiing in plaats van tegen een bruine bak water aan te kijken.

Materiaal

Anno 2016 is er ongelooflijk veel body, staart en vleugel materiaal te koop, zowel kunststof als natuurlijk, grof en fijn en al dan niet geveerd in talloze kleurcombinaties. Veel vliegvisseren zoeken staart en vleugel materiaal uit waar 'leven' in zit. Dus soepel of wel wat stugger (bucktail) maar dan in grote lengtes ingebonden waardoor het evengoed beweeglijk blijft. Zo'n golvende streamer oogt fantastisch maar uit oogpunt van imitatie is het niet nodig. Wel eens een vis zich als een giga bloedzuiger door het water zien bewegen? Kijk maar op onderwaterfilms waar de vissen zich juist schokkerig met wat minieme bewegingen door het water verplaatsen. Ik heb zelf enige tijd gevist met streamers waarbij ik wel stug materiaal gebruikte en het ving ook. Zelf doe ik dat niet meer omdat ik voor mijn eigen genoeg een golvende beweging in een streamer meer waardeer dan de actie van zo'n gekleurde sigaar. Bovendien wordt roofvis meestal meer getriggerd (voedsel, agressie) door het gegeven van een onregelmatig bewegend voorwerp van een aantrekkelijke grootte dan door dat ene blauwe toefje of die paar roze veren in de streamer of anderzijds juist een exacte imitatie. Laat dus gerust de eigen esthetische waarden de boventoon voeren. Nog wel een tip om een ergernis te voorkomen, namelijk het om de haakbocht slaan van met name die lekkere soepele staart. Mijn tip is om na het inbinden van de staart, mylar tube over de haaksteel te schuiven tot een-derde of de helft van de staartlengte, het vast te zetten met seconden lijm en het staartdeel uit te rafelen. Als dat bind technisch niet mogelijk is, kan je een andere optie overwegen door vooraf op de haaksteel mylar tube vast te zetten en weer een stuk van een derde tot de helft van de staartlengte te laten uitsteken. Bij gebruik van marabou voor de staart is de methode van Jack Gartside voor de *Soft Hackled Streamer* (even googelen) ook een goed alternatief om omslaan van de staart te beperken.

Verzwarend

Ik neem het in dit artikel mee ook al hoort het niet echt bij de aankleding, tenzij je ketting oogjes gebruikt. Zelf verzwaar ik mijn vliegen niet meer, als ik dieper wil vissen gebruik ik wel een intermediaate tot snelzinkende lijn. Mocht ik snel willen variëren zonder lijn wisseling dan hang ik een warteltje in de snaphook of het speldje waarmee ik mijn streamer aan de lijn zet. Wartels zijn in alle maten te koop dus keuze genoeg. Draai je dan je streamer met de haakpunt omhoog dan vis je meteen onderste boven. Een enkele keer gebruik ik nog wel eens de kralen uit een koord wat bij rolgordijnen hoort. Het verzwaart de streamer heel licht en geeft hem een heel opvallend uiterlijk en een schommelende actie (en mij dus vertrouwen).

Het 'mandje moment'

Na eerst alle mogelijkheden voor het aankleden van streamers benoemd te hebben komt nu het 'mandje moment' en dus mijn (enige) gouden regel als ik een streamer bouw en dat is:

Lengte streamer = 3 x haaksteellengte

Zo kort als het hier staat vermeld, toch is er nog wel wat van te zeggen. Paul Blokdijk vertelde ooit dat snoek zich voor zijn schot richt op 1/3 van de kop. Ik heb dat onthouden en al leek het mij niet waarschijnlijk dat voor visjes van 6-8 cm dat ook opging, zelfs grote snoeken van ruim 80 cm hebben mijn streamertjes, meestal gebouwd op haak 6, voor in de bek zitten. Vaak kan ik de haak zelfs zo met de hand verwijderen. Wellicht overbodig maar ik vis natuurlijk altijd weerhaakloos!! Het zijn eerder de kleine snoekjes onder de 40 cm waar de streamer diep genomen wordt.

Ik gebruik zelf een kortstelige haak, namelijk de Gamakatsu F 314. Op zich klopt bovenstaande formule ook met een langstelige haak maar daarvan vind ik de haakbocht in verhouding tot de lengte van de streamer vaak te klein. De F314 gebruik ik voor de zinkende streamers in de maten 8 en 6. Voor poppers, divers, sliders, gurglers, bobblers etc. gebruik ik maten 4 en 6. De verhouding lengte haaksteel/wijdte haakbocht bevalt mij goed. Daarnaast is het een dunne maar toch sterke haak.

Baars is mijn favoriete roofvis en van baars wordt altijd gezegd dat het een staartbijter is. Daarom moet je dus nooit lange staarten binden. In de praktijk heb ik daar geen centje last van, want de grote baarzen gaan er wel meer overheen dan grote snoek maar zijn met de hand nog te onthaken. Het zijn juist de kleine baarzen die er nog wel eens een handje van hebben de streamer diep te nemen. En van de bijvangst is het vooral de grote rietvoorn waar ik de streamer met een tangetje moet verwijderen.

Voor een aantal clubleden zal dit artikel niet veel nieuws opleveren. Het geeft hooguit (ook maar) een visie met betrekking tot het binden van streamers. Anderen zullen wel de nodige informatie vinden of zelfs gestimuleerd worden zich aan het binden van streamers te wagen. Niet moeilijk, just fun

P.s.

En waarom spreek ik over bouwen en niet over binden? Dat heeft te maken met het potje seconden lijm wat altijd naast mij staat. Snoek en snoekbaars kunnen een streamer aardig ruïneren en goed vastzetten van vooral het staartmateriaal is belangrijk. Een drupje secondenlijm spaart heel wat wikkelingen uit en houdt de streamer slank.

Hengelsport Heerhugowaard

Torenmolen 8 1703 PN Heerhugowaard 072-5718984

UW ALL ROUND SPECIAALZAAK

KARPERVISSEN
ROOFVISSEN
WITVISSEN
ZEEVISSEN
EN NOG VEEL MEER

*ook uw adres voor zeepieren en zagers
altijd verse maden, casters, mestpiertjes en springers in huis*

SPECIALE

10% KORTING

AKTIE !!!

! BIJ INLEVERING VAN DEZE BON !

www.hengelsportheerhugowaard.nl

Streamer vissen op klein, stromend water

door Ralph Hoogervorst

Het vissen met streamers op kleinere rivieren is niet direct mijn eerste keus. Ik ben een fervent nimfvisser en zal dus meestal een imitatie van de op dat moment actief zijnde insecten aanbinden. Ik ken zelfs vliegvisser, die helemaal niet met de streamer willen vissen, zeker niet op de kleinere forellenstromen. Toch is dat jammer, want het is soms zo dat de streamer je dag kan redden. We kennen allemaal die dagen, dat de vis elke vlieg die je aanbindt negeert. Droog, nimf, groot, klein, elke kleur die je in je vliegendoos hebt. Om gek van te worden. Of die keren, dat we een paar dagen naar de Eifel gaan, en het net heeft geregend, of net gaat regenen. Het water is hoog en gekleurd. Op die momenten kan een streamer de oplossing zijn.

Groot en klein water

Laat ik beginnen met te zeggen, dat er in principe wel een verschil is tussen het vissen met streamers op groot water en in kleinere stromen als de Kyll. Op flinke rivieren, zoals de Soca in Slovenië, vis ik heel bewust op bepaalde momenten met een streamer. Met een wat zwaardere #6 of 7 hengel en vaak een zinktiplijn. Maar dan is mijn doel het vangen van grote marmorata's, die nog maar zelden nimfen pakken en vooral vis eten. Het is de soort en het formaat vis die bepalen wat ik aan mijn vliegenlijn knoop. En niet zelden brengen de 'zwarte leuning', zoals wij de streamers die we gebruiken noemen, ons succes.

Terug naar het kleinere water. In het afgelopen vroege voorjaar was ik met mijn broer een paar dagen aan het vissen op de Kyll. Nu woon ik in de Eifel, dus dat is voor mij naast de deur. Maar mijn broer kwam wel uit Nederland voor die paar dagen. En ja hoor, na een eerste dag met prachtig weer begon het 's nachts te regenen. De rivier was een centimeter of 20, 30 hoger dan de dag ervoor met een doorzicht van hooguit twintig centimeter. Daar gaan je visdagen, is het eerste wat je denkt. Dan is het moment voor de streamer aangebroken.

Topdag

Mijn eerste keus is altijd een zwart marabou-streamertje, niet te groot, hooguit vijf centimeter lang. Vaak met een goudkop, maar een zwarte tungsten kraal kan het ook goed doen. Niet al te veel poespas, vaak gebruik ik geen glimmend materiaal in de body, maar gewoon zwart. Ik gebruik een #4 hengel met een drijvende lijn. Die is wel één of twee maatjes zwaarder dan de hengel.

Daarmee bedoel ik, dat ik op mijn #4 hengel een #5 of #6 lijn gebruik. Waarom? In kleine rivieren heb je meestal geen lange worpen nodig. Soms is vijf meter het maximale dat je kunt werpen vanwege takken, overhangende struiken en in het water liggende stronken. Gebruik je nu een wat zwaardere lijn op je hengel, dan zijn rolworpen nog met gemak te maken. Probeer maar eens.

Terug naar die visdag met hoog gekleurd water. De keus voor de streamer bleek de juiste. Je denkt soms dat het water dood is, er is geen vis te zien en je nimf wordt volledig genegeerd. Maar wat kan dat veranderen.. De streamer wordt gretig gepakt, zelfs gewoon uit de oppervlakte. Doordat de streamer niet of nauwelijks is verzwaard, wordt hij door de toch wel flinke stroom naar boven geduwd, maar dat blijkt geen probleem. Op zulke momenten zie je pas hoeveel vis er zit. Elke drie tot vier worpen een aanbeet. Ongelofelijk. Ik moet eerlijk zeggen, met een streamer op deze manier vissend, mis je veel vis. Hoe dat precies komt, daar heb ik nog geen afdoende antwoord op. Maar het aantal wel gevangen vissen maakt dat snel goed. Het werd dus een topdag.

Tactiek

Maar zoals ik al schreef, er zijn ook dagen dat het water laag staat, helder is en alle omstandigheden goed lijken. En toch worden de droge vlieg en de nimf genegeerd. Voor mij is dat een reden om een streamer aan te binden. Maar de tactiek is dan een geheel andere. Bij hoog, gekleurd water is het vaak een kwestie van worpen maken, veel worpen. Alle water afvissen, omdat je veel slechter kunt zien wat goede plekken zijn. Bij laag helder water kun je die plekken wel zien, maar kan de vis jou ook zien. Het is dus zaak om op die momenten je steeds voorzichtig te verplaatsen en je gedekt te houden. Ik zoek naar stenen en andere obstakels, naar een stroomnaad die net even anders loopt. En misschien een open deur, maar begin niet meteen met het water in te lopen. Observeer en vis die veelbelovende plekken vlak langs de kant eerst af. Vervolgens dus zoeken naar die plekken, waar je vis vermoedt. Zoek de juiste standplaats voor je worpen, want het ondiepe, heldere water zorgt er voor dat je waarschijnlijk maar één kans krijgt. Verpruts je die, dan wordt het zoeken naar de volgende stek.

Standplaats

Als je met een streamer haaks of vrijwel haaks op de stroom werpt, zal deze met een noodgang worden meegenomen door de stroom. En pas als de lijn een veel kleinere hoek op de stroom heeft een beetje rustiger door het water gaan. Ik zoek een plek op, waarbij ik in staat ben met een keer menden van de lijn de vlieg onder controle te krijgen. En daarmee bedoel ik dat ik een direct

contact wil en geen grote bocht in mijn lijn. Vaak werp ik in en vis de streamer uitsluitend met de top van mijn hengel, dus nog zonder een strip te maken. Concentreer je erop om de vlieg precies langs die steen of stronk te laten gaan, want daar liggen de vissen en vaak de grotere.

Stroomversnellingen

Tot slot nog een tip. We kennen allemaal wel plaatsen in de rivier waar het water sneller stroomt omdat het ondieper is, omdat er veel stenen liggen met weinig ruimte om de vlieg te plaatsen. Veel vliegvissers slaan die plekken over. Wellicht omdat het lastig is er te vissen, misschien omdat ze denken dat er geen vis zit. Niet doen! Probeer elk gaatje tussen de stenen te bevissen, elk stroomnaadje te pakken. Er zit vis, en vaak veel vis. Op een dag, vissend op het stuk van de Kyll bij Gerolstein, heb ik zo tijdens het afvissen van een vrij lange stroomversnelling meer vis gevangen dan de hele verdere dag op de wat rustiger stromende stukken. En het is gewoon een heel leuke, enerverende manier van vissen met een streamer. Probeer het maar eens.

Veel succes!

Snoek, glashengel en een HE-streamer

door Jan Spruit

Laat ik beginnen met een bekentenis, waarover ik als voorzitter van vliegvisclub De Poldervlieg toch even heb gearzeld. Temeer daar ik als commissaris van politie langdurig het 1^e gebod goed heb bestudeerd: 'Gij zult niet bekennen'. Maar goed, daar komt ie dan toch: ik vis in het winterseizoen graag op roofvis als baars en snoek, maar pas daarbij verschillende technieken toe. Zo belaag ik baars vaak met kleine rubbertjes en spinnertjes en snoek ook met een spinhengel, waaraan diverse soorten kunstaas. Soms kies ik hiervoor als het bijvoorbeeld veel waait, soms als ik op moeilijke plekken vis, soms als ik ver weg wil vissen en soms gewoon uit luiheid. Maar het mooie aan het vissen met een streamer is voor mij het feit dat je hem heel langzaam kunt vissen en op bepaalde plekken kunt deponeren, waar je met een plug moeilijk bij komt, bijv. een gat tussen plompenbladeren. Sommige clubleden specialiseren zich in kleine streamertjes, maar zelf kies ik meestal voor een 'halve kip'. Dat heeft ook met mijn favoriete streamerhengel te maken. En met mijn ervaring dat zowel grote als kleinere snoeken hem zonder aarzeling pakken.

Toen ik pas begon met vliegvissen en had begrepen dat je er ook snoek mee kon vangen, liep ik een keer in Amsterdam bij de winkel van Cor Spinhoven binnen en die had een fraaie handgebouwde 9 ft. aftma 9 glashengel van zijn merk CJW staan. Een hengel met veel power. Laatst zapte ik op een lokale TV zender en zag hem, kennelijk nog steeds actief. Ik gebruik op die hengel een zware Sierra reel waarmee hij lekker in balans ligt en zet er een dikke WF-9-F lijn op. Op een reservespoel heb ik een zinklijn, maar die zet ik vrijwel nooit in. Misschien doe ik dat ooit nog wel eens vanuit een boot. Meestal vis ik in of om Heerhugowaard. Vaak kom je op plekken terug waar ik eerder goed gevangen hebt. Toch pak ik ook plekken mee waar ik meermalen geblankt heb, omdat ik blijf vermoeden dat er snoeken liggen. Tja, hoelang houd je dat vol? Soms probeer ik eens heel wat anders. Afgelopen winter heb ik leuk gevangen op Overdie, rond de vuilverbranding. Daar vind je fraaie singels en weinig vissers.

Grote streamers vissen kan slecht voor je bloeddruk zijn. Ik herinner mij een keer dat, lang geleden, op de Zandhorst een snoek toebeet op het moment dat ik mijn streamer uit het water tilde. Het is net of je in de film Jaws zit als zo'n grote bek op je gericht is, zich open spert en je lijkt op te slokken. Ik hoorde er bijna het angstaanjagende 'te-doem-te-doem-te-doem' dat er in de

film bij hoort. Onzin natuurlijk want die snoek is toch nog wel drie meter weg, maar evengoed stond ik wel even te *shaken*. Ook dit is een mooie ervaringen als visser, want het hoeft niet altijd vangen te zijn dat je bij blijft. En eind oktober pield ik wat in een spoorloot, waar dankzij het heldere water een klein snoekje zichtbaar was (max. 20-25 cm). Het visje kwam kijken, stootte twee keer voelbaar tegen mijn streamer en zwom toen weg. 'Slim beestje, die komt er wel', dacht ik nog.

Met die grote streamers vang ik gericht snoek, ik heb eigenlijk nooit andere bijvangsten, wat mij met kleiner aas wel gebeurt. Het patroon van mijn favoriete streamer heb ik beschreven in het VNV blad nummer 102 (winter 2012). Het is een zogenaamde 'HE streamer', zie hieronder. Deze heb ik ook voorgelaten op de club. De techniek is vrij simpel. Stel: je staat aan een singel. Eerst werp je de streamer met vrij korte worpen bij een duiker. Dan loop je verder en waaiert wat uit vanaf je standplaats. Heb je rondom afgevisst, dan ga je 15-20 meter verder en herhaal je dit patroon. Het is belangrijk dat je de kantjes goed uit peutert. Vooral de scheiding van gemaaid riet(-stoppels) met dieper water is vaak een goede plaats waar de snoek zich graag ophoudt.

Het is ook belangrijk om de snelheid te variëren. Na de worp laat ik de streamer even iets afzakken, geef dan twee korte rukjes en vervolgens een lange haal. Dan pauzeer ik even en herhaal dit weer. Vis door tot vlak voor je hengel in verband met volgers. Neem rustgevende pillen voor het hart mee (zie boven), maar whisky in een platvinkie helpt ook goed, dat kun je zowel preventief (voor) als curatief (na de vangst of de misser) innemen. Doordat ik gericht vis, raak ik weinig streamers kwijt. Ik bind niet zoveel en begin pas weer als een favoriet patroon of kleurencombinatie kwijt of versleten is.

Tijdens het vissen heb ik een rugzakje met materiaal en een groot schepnet bij me. Hoe minder je bij je hebt hoe beter, want je loopt aardig wat. Goede kleding is belangrijk. Meerdere lagen met eventueel thermo-ondergoed, dikke sokken, goede schoenen of laarzen, pet of muts enz.. Heb je het koud, dan verlies je je concentratie en mis je de aanbeet. Wat ik komend seizoen wil proberen, is met dezelfde zware hengel en poppers op snoek vissen. Vooral nu het warm blijft, we schrijven eind oktober, zijn er nog veel waterplanten dus dan is hoog vissen een must. Najaar en winter zijn mijn favoriete seizoenen voor de snoekvisserij met streamers.

Hair Extension Streamers

Het idee kwam op toen ik weer eens in de spiegel van de kapper keek. Een dame op een andere plek, die ik via de spiegel kon zien, kreeg een grote map voor haar ogen met hair extensions in talloze fraaie kleuren. Aangezien wij

vliegvisser altijd op zoek zijn naar originele materialen en nieuwe bindpatronen (al dan niet met vangstgarantie) en ik die mooie kunststofsluerten zag, dacht ik daar wel eens perfecte streamer staarten van te kunnen maken. Bij het afrekenen vroeg ik of zij misschien wat van dat materiaal hadden liggen. Dat bleek modegevoelig te zijn, zowel de materialen als de kleuren veranderen voortdurend (gelukkig maar dacht ik). Ik kreeg wat mee, met de belofte dat ze een complete map met extensions zouden bewaren als die uit de mode raakte.

Thuis heb ik in het weekend de vice maar eens neergezet en ben wat gaan experimenteren. Het is mooi materiaal, een soort nylon denk ik, maar vrij zacht. Van belang is om te zorgen dat de staart niet om de streamer haak slaat. Daar zijn twee oplossingen voor. Of je bindt een *weed guard* (googelen) op je haak of je maakt een soort steuntje voor de staart, door een stukje nylon vislijn (70/00) in te binden aan een zijde van de haak, om te buigen zodanig dat hij achter de haak een lus vormt en dan aan de andere kant weer in te binden. Bij de *weed guard* is het van belang om de lijn eerst onderop de haak te bevestigen, dan je binddraad met grotere slagen naar de haakbocht te brengen en halverwege de haak bocht af te binden. Als de snoek toehapt drukt hij het losse stuk tegen de haak aan. Als je te ver naar de haakpunt vastbindt, loop je de kans op missers, omdat de haak niet goed kan inhaken door het stevige nylon. Een stuk van de *weed guard* laten hangen, het

achterstuk van de vlieg binden en bij het bereiken van de kop de *weed guard* richting haakoog inbinden. Na het maken van de beveiliging en het inbinden van de staart hier bovenop kun je de streamer afbouwen zoals je zelf mooi vindt.

In bijgaande foto heb ik twee maal een gele *crosscut rabbit* ingebonden met daartussen streamer hair. Maar laat vooral je fantasie werken. Ik ben nog aan het experimenteren met contrasterende of juist bij de extension passende kleuren. De mogelijkheden zijn eindeloos. Een *redhead* werkt meestal goed, doet die het niet, dan probeer je een andere kleurvariant, proberen maar. De streamer gaat heel mooi door het water en de staart reflecteert het licht op een bijzondere manier door de glans op het kunststof. Hij danst door het water en de rest van de 'halve kip' zorgt voor de noodzakelijke onrust in het water. En de streamer is *combat proven*, want ik vang er lekker mee.

Dus, kijk in de spiegel, ga naar je kapper (wel een die dames en heren knipt dus) en kijk de dames eens lief aan. De beloning kan groot zijn. Voor je het weet kijkt een damessnoek jou al dan niet lief aan.

De Braken, zie 'Op Sterk Water'

Op Sterk Water: de Braken & het Labyrint van de Stad van de Zon

door de Redactie

Inleiding

Deze keer gingen we met de redactie naar twee stekken waar de streamer, het onderwerp van deze special, getest werd. De eerste stek was de Braken achter Oterleek, de tweede het Labyrint bij de Stad van de Zon. De Braken is een oud poldergebied, drooggelegd rond 1680. Het is een polderlandschap wat net wat meer heeft dan het typisch 'rechttoe rechtaan' van vele ruilverkavelingspolders in Noord-Holland. Er zitten nog de nodige bochten in het water, kruisingen die meer op meertjes lijken en ook afwisseling in de breedte van de verschillende sloten. Daarnaast is het een typisch weidelandschap waar in de zomer vee in rondloopt. Het is niet rijkelijk voorzien van voet en fietspaden waardoor het soms wat baggeren is over de weilanden, klimmen over hekken of balanceren over smalle plankjes. Onze dag gids Rob trekt een waadpak aan waardoor hij simpel door de meeste smalle scheidingsloten heenloopt. Daarbij neemt hij voor lief dat het soms tot knie- of zelfs heupdiep wegzakken in de modder betekent.

Het Labyrint bij de Stad van de Zon bestaat uit een aantal meertjes, doorweven met schiereilanden. De meertjes bevatten veel waterplanten en zijn grotendeels omringd door rietkragen. Het was de bedoeling om dit gebied tot een soort van waterzuivering te maken voor het water in de Stad van de Zon. Een circulatiesysteem zou ervoor moeten zorgen dat verontreinigd water na circulatie in het Labyrint weer gereinigd teruggepompt kon worden. In de praktijk bleek het echter niet of minder goed te werken. Het verhaal gaat dat opwarrelende modder, maar ook de ganzen- en eenden poep uit het Labyrint eerder vervuilend lijken te zijn voor het water in de Stad van de Zon dan omgekeerd. Inmiddels schijnen de pompen dan ook stilgezet te zijn. Over het algemeen is de oever van het Labyrint makkelijk bereikbaar via de voetpaden.

Vistechisch ervaring vooraf

Beide wateren zijn niet uitgesproken helder, bij de Braken kan de helderheid zelfs van sloot tot sloot verschillen van redelijk helder tot troebel. Het is weidelandschap, dus het jaargetijde maar vooral ook de hoeveelheid regenval kan een aanzienlijk verschil maken. We hadden dus redelijke grote streamers verwacht, met veel contrast in de kleuren en met dikke, veel rumoer

makende, koppen. Onze verbazing was dan ook groot toen Rob liet zien met welke streamers hij vist en vangt: kleine exemplaren op een haak 6 in redelijk gedekte kleuren. Kortom, de kleuren en grootte die je meer verwacht in heldere sloten van nieuwbouwwijken. Kijkend naar de vangstresultaten die dag was het duidelijk 'klein is fijn'. Rob kon nog wel vertellen dat in de Braken weliswaar veel, maar niet heel grote snoek zit en er daarbij ook een redelijke bezetting is van vrij grote baars. Aan de randen van de Braken ten oosten van Oosterleek zijn genoeg mogelijkheden om te parkeren en naar sloten toe te lopen. Op Google Earth zijn goede parkeer plekken eenvoudig te vinden.

Over het Labyrint kunnen we weinig vermelden, omdat er te weinig door het team werd gevangen. Het is beslist de moeite waard het daar eens te proberen. Andere vissers melden dat er redelijk veel snoek zit en daar ziet het er ook wel naar uit. Het water is niet extreem helder maar helder genoeg en er zijn leuke hoekjes en inhammetjes waar normaal gesproken snoek zou moeten zitten. Een parkeer plek vinden is soms even zoeken, de situatie ter plekke lijkt nog wel eens te wijzigen maar ook hier kan Google Earth je vast verder helpen.

Biologische aspecten

Ruard en Dirk hebben op 23 november naar de kwaliteit van het water gekeken in de polder van Rob bij Ursem en in het Labyrint in Heerhugowaard. De omstandigheden zullen niet veel anders geweest dan op de dag dat de redactie er viste. In Ursem was het slootwater 5,3 graden Celsius en een klein beetje troebel. De pH was 7.4 dus bijna neutraal. Met dit water was dus niets mis. Het schepnetje leverde niet veel op: een zoetwaterpissebed en een eenoogkreeftje. Er zat dus op het moment van testen weinig leven in het water. Het water in het Labyrint was glashelder en met 6,4 graden Celsius iets warmer dan in Ursem. De pH was vergelijkbaar met 7.6 maar er zat ondanks de kou veel meer leven in het water dan in Ursem: tamelijk veel kleine haftenlarven, mysis-garnaaltjes en vlokreeftjes.

Verslag van het vissen

Mail van Frits: Het was een dag met twee gezichten, niet alleen vanwege de twee verschillende stekken maar ook de vangsten. We werden 's ochtends eerst gastvrij ontvangen door Ellen, de vrouw van Rob. Koffie met gebak, zo starten we maar zelden een visdag voor Op Sterk Water. We kregen een uitleg van de zoon van Rob over zijn tuinkers kweek en hoe hij de grootste snoeken vangt, namelijk gewoon met een net. Komen wij aan met onze dure Greys en Sagehengels. Gegidst door Rob en zijn zoon gingen we aan de slag in de polder de Braken vlak bij zijn huis. Eerst even permissie gevraagd om het

erf over te steken bij de overbuurvrouw en daarna binnen 100 meter al vissen! Ruard en Bart werden door Rob aan de andere kant van de Braken afgezet. Mijn dag bleef visloos maar Hans had al snel een mooie snoek en naar bleek daarna nog een tweede van dat formaat op bijna dezelfde plek. Er werd ook door anderen snoek en baars gevangen. Ik haakte een voor de polder heel mooie baars die op het laatste moment, zelfs al boven water, los schoot. Het was een heel Noord-Hollandse omgeving om te vissen. Mooi ruim weide landschap en ook de nodige vogels en hazen gezien. Tussendoor namen we even pauze voordat we naar de tweede stek gingen. Omdat Rob en Bart wel heel erg laat terugkwamen was er helaas geen tijd meer om van de broodjes met warme worst te genieten die ons aangeboden werden. Heel lekker maar de redactieplicht riep en we moesten naar het Labyrint. Ik verdenk Rob er overigens stiekem toch van expres te laat te komen en zondag als avondeten al die broodjes met worst op tafel gezet te hebben! Na de pauze gingen we naar het Labyrint bij de Stad van de Zon om te vissen, maar het was daar uitermate mager wat de vangst betreft en eerlijk gezegd vond ik het ook een minder mooie stek. Ik wil Rob en Ellen nog bedanken voor de gastvrije ontvangst en het gidsen in de polder. Volgens mij kan Rob als *Pike Guide* een nieuwe activiteit starten, inclusief lunch en nazit.

Mail van Bart: Ik had er echt naar uitgekeken om deze zondag in het achterland van Rob te gaan vissen. Hij had me al vaak verteld over zijn vangsten in de polder die mij nog onbekend was. Aan mijn westelijke kant van Alkmaar heb je feitelijk weinig interessant water. Maar Rob vertelde me op menige clubavond dat hij al struinend door zijn polder prachtige snoeken en mooie ruisvoorns ving. Nou, na enkele weken droog te staan wat vissen betreft was ik ook wel toe aan een poldersnoekje. Ik had me voorgenomen om met m'n goudvis imitatie te gaan vissen die eerder al succesvol was. Aangekomen bij Rob trok ik mijn waadpak aan, waarna Ruard en ik door Rob aan de andere kant van de polder werden afgezet. Het idee was dat wij van buiten naar binnen zouden vissen. Rob wees enthousiast elke plek aan waar hij al eens een snoek had gevangen, wat mij de indruk gaf in een soort snoek-eldorado te zijn beland. Kwestie van een streamertje inwerpen en binnenhalen. Helaas bleek dat een wat al te optimistisch vooruitzicht te zijn. Het water was niet zo helder en recentelijk gedregd, zodat er maar weinig obstakels en onderwaterplanten waren om de vis beschutting te geven. Het was slechts enkele graden boven nul en een gevoelstemperatuur die daar flink onder lag. In het water bespeurde ik geen teken van leven. Pas na een uurtje zag ik wat bewegen bij een duiker, maar ik kreeg geen reactie op mijn goudvis. Even later ving Ruard, die van de andere kant van de vaart optrok, op dezelfde

plek toch een mooi snoekje. Dankzij m'n waadpak kon ik dwars door de meterdiepe sloten struinen, wat me de nodige meters wandelen scheelde. Na ruim twee uur bereikte ik de bebouwing waar ik met Rob nog wat pogingen deed om vis te vangen waar Hans eerder succesvol was. Hier zat overduidelijk meer leven dan dieper in de polder. Een snoek deed een greep naar mijn streamer wat me even een shot adrenaline gaf. Weer bij het startpunt aangekomen, bleek Hans drie snoeken te hebben gevangen op een streamertje dat me door z'n eenvoud verbaasd deed staan. Gewoon een wit zonkerstripje in de haakbocht met een klein hackeltje ervoor. Niets muddler-achtige kop of innovatief EP materiaal dat onder snoekvissers steeds populairder wordt. Het zette me weer aan het denken en concluderen dat op de juiste plek vissen toch meer telt dan het materiaal dat je aanbiedt. Een ervaren gids als Rob, die je meteen de samenvatting vertelt zodat je het boek niet meer hoeft te lezen, helpt daar ook bij.

Mail van Jelke: Het leuke van snoeken is dat je niet meer nodig hebt dan een net, onthaaktang en wat streamers. Het past allemaal in een tasje en je kunt aan de slag. Echt veel voorbereidingen waren mijns inziens dan ook niet nodig. Toen wij bij Rob aan tafel zaten liet hij de streamertjes zien waar hij 'zijn' snoeken op vangt. Wat mij opviel, was hoe klein die streamertjes zijn. Gelukkig had ik voldoende van dat formaat in mijn doos en na de koffie tuigden wij in de Dorpsstraat onze hengels op. We verdeelden ons in groepen en ik vertrok lopend de polder in. Dat was weer een leuke ervaring, want toen ik als jongen viste, kende ik de boeren in ons dorp en kon ik zo de weilanden in om daar te gaan vissen. Die toestemming had ik nu via Rob en dat voelde goed. De zoon van Rob bracht mij in een echt neopreenpak en als een volleerde *gillie* naar een goede visstek waar Rob ooit vier snoeken achter elkaar heeft gevangen. Die wetenschap maakte het er niet makkelijker op en ik bleef op die stek visloos. Ik haakte veel blad en waterpest en weet dat aan de te zware onderlijn die ik gebruikte. Ik koos om wat zwaardere onderlijnen mee te nemen omdat de onderlijntjes van *pikewire* te licht blijken te zijn voor de belasting van de, door het opgezogen water, zware streamers. Metaalmoetheid zorgt er voor dat ze gaan rafelen en uiteindelijk breken. Later die dag kreeg ik van Ruard een lichter exemplaar (zonder warteltje maar met snaphook) en daarmee bleven de streamers wat hoger in het water. Toen ik wat verder de polder in liep bemerkte ik dat het water troebeler werd. Ik zag geen bagger op de kanten liggen en vermoedde een aalscholeraanval. Rob verzekerde mij echter dat er geen aalscholers in de polder gesignaleerd zijn dus kon ik de vertroebeling niet echt verklaren. Maar het vissen met dergelijke kleine streamers in zulk troebel water was geen uitgangspunt dat ik succesvol

achtte dus keerde ik weer terug richting het dorp waar het water glashelder was. Daar wist ik een baars te vangen aan het kleine streamertje. Het blijft altijd leuk en verbazingwekkend om in kraakhelder water vis te vangen die je niet ziet. Toen wij verkasten naar het Labyrint bij Heerhugowaard zag ik prachtig viswater. Een passant vertelde mij dat er op die plaats heel veel gevis is en steeds minder wordt gevangen. Heet zoiets hengeldruk? Voor mij bleef het vangstresultaat van de visdag staan op één baars. In de wetenschap dat ik genoeg vis voorbijgelopen ben, blijft het een hele leuke stek om nog eens naar terug te gaan.

Mail van Ruard: Afgelopen zondag met een paar andere mannen van de redactie naar de polder vlakbij het huis van Rob Verbart geweest. We werden eerst onthaald op koffie met kersentaart. De dag begon goed. Daarna pakte Rob de bus en bracht Bart en mij naar een visplek waar vandaan we zo naar het dorp terug konden vissen. Ik begon met een streamertje met rood en wit - een geijkte combinatie - gebonden op een F 314 haak nummer 4. Dat is een kleine haak voor de snoek, maar nog net te werpen met een #5 hengel. Ik hou ervan met licht materiaal op snoek te vissen. Je vangt ze dan meestal niet zo groot, maar meestal vang je er wel meer. Bart was al snel een eind weg. Ik zag hem nog net in de wat mistige polder. Wat later stonden we weer tegenover elkaar. Ik kwam een sloot tegen en moest omlopen. Bart kwam een sloot tegen en ging er dwars doorheen: hij had zijn waadpak aan. Toen ik bij een duiker mijn streamer (inmiddels een geel met zwarte ook op een F 314 nummer 4) wierp, voelde ik enige weerstand en zag ik een vis kolken. Toch nog maar eens proberen en nu was het wel raak: ik ving een mooi snoekje van 60+ cm. Leuk dat ik die dag toch niet heb geblankt. Iets later ging mijn telefoon en werd ik opgehaald door Ellen, de vrouw van Rob, waarvoor nog mijn dank. Later ving ik in het Labyrint nog een snoekje van 25 cm en was het lastig om een haak 4 uit zo'n snoekenbekje te peuteren. Een paar mooie nijlganzen veren maakten naast het goede gezelschap de dag helemaal af.

Mail van Hans: Om te beginnen is snoekvissen niet helemaal mijn ding. Hoewel het prachtige vissen zijn hebben ze ook een bek vol tanden en weigeren ze soms om je streamer terug te geven door hun bek stijf dicht te houden. Om het voor mij leuk te houden, heb ik een uiterst simpel maar doeltreffend streamertje bedacht wat voor of in de zijkant van de bek haakt. Ik laat de volledige haaksteel onbedekt en vlak bij de haakbocht bindt ik wat groene glitter sliertjes, een stukje witte zonkerstrip en daarvoor een oranje hackle op een haak met dichtgeknepen weerhaak. Omdat alles achter de haakbocht zit, slaat het minder om de haakpunt en kan het veel vrijer bewegen wat de actie

ten goede komt. Door het koude weer had ik de indruk dat veel vis naar de luwere gedeeltes achter de huizen en boerderijen was getrokken. Daar was ik met de zoon van Rob toen ik mijn eerste snoek haakte. Hij heeft de vis voor mij vakkundig geschept en staat ermee op de foto. Ik was spekkoper deze dag met nog een redelijke snoek uit hetzelfde stuk water. Later ving ik nog een kleintje in een sloot verderop. Ik haakte alle drie de snoeken voor in de bek. Het was een top visdag met gezellige maten en een hartelijke ontvangst bij Rob en Ellen in ons prachtige Noord Hollandse polderlandschap.

Onze conclusies

Als het om de omgeving gaat, wint de Braken het toch van het Labyrint. Een weids polderlandschap versus een struingebied maar de laatste wel met uitzicht op en geluid van de omringende verkeersdrukte, dan wint de eerste stek. De meningen zijn dan mogelijk verdeeld over hoe het water eruit ziet, maar zo'n melding van een passant over overbevist water doet niet veel goed voor het vertrouwen in het Labyrint als stek. Het is overigens wel opmerkelijk dat het water in Heerhugowaard aanzienlijk meer leven bevat. De stelling van Frits in zijn artikel in deze special - dat streamers met een goede verhouding de vis voor in de bek haken - werd deze sessie bewezen door Hans die alle drie de snoeken makkelijk kon onthaken. De uitzondering, dat kleine snoeken streamers wel diep in bek pakken, overigens ook, dat werd bewezen door Ruard die moeite had de streamer bij zijn mini-snoekje terug te halen.

Modern Streamers for Trophy Trout. New Techniques, Tactics and Patterns by Bob Linsenman and Kelly Gallop

door Frits van Merkenstein

Het was de bedoeling dat deze special over streamers en streamervissen zich breed oriënteerde en zich niet zou beperken tot de drie meest bekende roofvissen in Nederland. Ik probeer bij voorbeeld ook al langere tijd met de streamer op stromend water te vissen. Het probleem dat ik daarbij tegenkom is dat als je wat meer wilt lezen over vissen met een streamer in stromend water het zoeken is naar de juiste boeken. In de Europese literatuur wordt het vliegvisseren met de streamer relatief weinig behandeld en dus moet je uitwijken naar de VS. Dit betekent dat je een vertaalslag moet maken, omdat de Amerikaanse context afwijkt van die in Europa. Daarbij krijg ik vaak het gevoel van 'moet dat nou' bij de veelvuldige woorden 'big', 'trophy' en 'giant' in de titel van de Amerikaanse literatuur. Nou is dat niet helemaal onbegrijpelijk omdat wij op Duits of Belgisch stromend water al bij 40 cm spreken over een heel knappe vis, terwijl de norm in de VS begint bij 50 – 70 cm. Misschien dat die norm gemakkelijker wordt gehaald in Oostenrijk, Slovenië en misschien Scandinavië maar gangbaar is die lengte ook daar niet.

Streamers zijn een heel goede manier om wat selectiever op grotere exemplaren te vissen. Ik kan mij nog niet echt beroepen op veel ervaring maar toch heb ik de indruk dat op de dagen dat ik mij beperkte tot zelfs een kleine streamer het aantal vissen weliswaar daalde maar de gemiddelde lengte behoorlijk toenam. Onder de 25 cm ving ik met de streamer nog zelden, al gebiedt de eerlijkheid mij wel te zeggen dat ik niet zeker weet of ik ook veel grotere vis ving dan mijn vismaten die met nimf of spider visten. Het is bekend dat de forel vanaf 30 cm zich steeds meer richt op grotere aassoorten, waaronder de kleinere vissen in zijn omgeving. Maar het vangsttotaal of de grootte van de vis hoeven niet de enige reden te zijn om een streamer in te zetten. Het vraagt weer om andere technieken, je wordt geacht om een streamer meer leven mee te geven dan bij andere kunstvliegen en je vaker verplaatsen langs de rivier is ook van belang.

Het boek *'Modern Streamers for Trophy Trout'* van Bob Linsenman en Kelly Gallop geeft de beginnende streamervisser op rivieren veel bruikbare informatie. Het behandelt niet alleen de patronen maar ook waar grotere forellen zich ophouden, wat vistechieken zijn, het gebruik van lijnen etc. De

auteurs zijn duidelijk voorstander van het vissen met *full sinking lines* ook waar het betrekkelijk ondiep is en leggen ook goed uit wat het idee daarachter is. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor *sinktips* die zij minder vaak maar wel voor specifieke situaties inzetten. Het boek betreft gelukkig niet typisch Amerikaanse omstandigheden, want veel situaties kan je ook tegenkomen in Duitsland, België of Tsjechië. Ook de vissoorten die streamers imiteren, als het al nauw zou komen, zijn over het algemeen in Europa niet onbekend. Al lezend begon ik meteen inspiratie te krijgen om het volgende seizoen wat gericht de streamer op de rivieren in te zetten.

Dat het boek een heel logische opbouw kent, is wel zo prettig en helpt de lezer om de informatie te vinden. De titel is weliswaar wat bombastisch maar dat geldt niet voor de wijze waarop praktijk en theorie met elkaar verbonden worden. Soms is het boek verhalend en soms meer verklarend, maar altijd prettig leesbaar. De informatie over het lezen van het water, vertalen van omstandigheden en hoe hierop te anticiperen wordt ook zo beschreven dat het je helpt om rivieren goed in te schatten op de beste mogelijkheden om met een streamer te vissen. Een kanttekening is wel dat je het hengel materiaal dat wordt aanbevolen namelijk aftma 6 of 7, zeker voor Duitsland en België, rustig een of soms zelfs twee aftma's lichter mag nemen. Je moet je realiseren dat voor de schrijvers een 'trophy trout' pas begint bij 50 cm. En een 'once in a lifetime' exemplaar is nog eens 20 cm groter. In mindere mate gaat dat dan ook op voor het formaat van de streamers die je gebruikt, omdat je met een lagere aftma klasse kleinere streamers werpt.

Al met al is 'Modern Streamers for Trophy Trout' een goed boek om als basis te gebruiken voor degene die eens wat met streamers wil doen op stromend water. Een aanmerking op het boek heb ik wel, want het fotowerk, zeker de zwart wit foto's, zijn minder goed dan je van een boek op dit niveau en prijs (circa € 27 o.a. bij Bol.com) zou mogen verwachten.

Tip: boeken uit Europa over streamervissen op forel zijn weliswaar schaars, maar in de mediatheek staat de dvd van Oliver Edwards over streamervissen op de Wharfe in Yorkshire en die is bijzonder interessant.

*Vliegen binden op klassieke wijze
Materiaal dat zijn kwaliteit heeft bewezen
Voor vliegvissen zoals het is bedoeld*

